

Otrokom, ki v šolo hodijo.

Otrokom, ki v šolo hodijo, treba je pómneti, da v šolo o pravem času dohajajo, snažni, umiti in lepo počesani. V šolo prišedši naj sede vsak na svoje mesto, ter se naj pazi, da ima vse svoje stvari čiste in v lepem redu. V šoli je treba poslušati na vse, kar gospod učitelj pripovedujejo in kažejo. Otroci v šoli ne smejo govoriti, dokler niso vprašani, a kadar so vprašani, odgovarjajo naj razločno in jasno. — Kdor se ravna po teh pravilih, ta je dober učenec in učitelj ga imajo radi.

I. T.

Priradpisno - natoroznansko polje.

Slika iz prirode.

Brez kruha bi ne mogli živeti. Kruh se nareja iz moke, moka se melje iz žita (pšenice, reži, ječmena), a žito raste po njivah in po poljih. Njivo, na katerej žito raste, treba je krčiti, gnojiti, orati, kopati, branati in obsejati. To je že mnogo dela, a vendar mi ljudje ne moremo storiti, da bi vsejano žito tudi izrastlo. To le dobri Bog stori, da vsejano žitno zrnce na njivi in na polji vzklije, v zemljo ponikne, bilke požene, vzraste, izklasi se in dozréva.

Vzemimo žitno zrnce v roko in oglejmo si ga pozorno. Zrnce je živo, in kar je še najbolj čudno, zrnce je jajce. Kaj ne, da je to zelo čudno, a vendar je prava, živa resnica. Denimo zrnce k ušesu, ne slišimo nobenega glasú v njem; položimo ga pred se na mizo, ne premika se; niti je vroče, niti hladno, a vendar je v njem vse polno življenja. Da bi tega ne bilo, ne moglo bi posejano zrnce vzkaliti in vzrasti, nego ostalo bi mrtvo v zemlji. Da-si ne čutimo z roko gorkote v zrnici, vendar je dobri in modri Bog vložil životno gorkoto v vsako še tako majheno žitno zrnce; v vsako zrnce je položil Bog visoko bilko, korenine, liste in klas z več nego li s sto tacih majhenih zrnec. Tudi na jajci (n. pr. kokošjem) ne moremo spoznati, da ima v sebi perje, kljun, noge s prsti in kremplji, peroti i. t. d., a vendar leži v jajci kal za celo kokoš. V rumenjaku kakor da bi spalo pišče. A jajce se mora prej, nego se pišče izvali iz njega, položiti v toplo gnjezdo, kjer ga koklja s svojo gorkoto dan in noč skozi trí tedne pokriva. Pišče mora poprej povžiti beljak, v katerem je zavit rumenjaki. Tako postaja mlada živalca vedno večja in močnejša, dokler naposled ne prekluje trde lupine ter pride v podobi piščeta na dan iz svoje temne ječe. Ravno tako mora tudi žitno zrnce dobiti najpred gnjezdo v krilu matere zemlje in žarko solnce mora s svojo blagotvorno gorkoto ogrevati majheno jajčece, da oživi v njem rastlinica. Ako se žitno zrnce poseje v dobro obdelano zemljo, že za nekaj dni se pokaže v njem skrito življenje. Kal se začne v zrnici gibati in kretati; prebije kožnasti zavitek, v katerem je bila zaprta, in rastlinica popije belo mleko (mlečec), ki jo je obdajal v podobi bele moke. Zakaj je ljubi Bog tako skrbno zavil in skrnil nežno kal obvivši jo z mnogimi kožicami? To je zato storil, da nežnej kalí ne morejo škodovati zračne sile in da se tudi drugače ne more tako lahko poškodovati. Tudi pri jajci je najgorenja lupina trda, katera kakor oklop varuje mehko kal,